

DRAAIËRITIS

Hilda Spruit heeft inmiddels vier boeken voor De Gestreepte Boekjes geschreven. 'Het draaimolenpaard met draaiëritis' is haar laatst uitgegeven boek. Draaiëritis? Is dat nou echt een bestaand woord? We vroegen het Hilda zelf.

**Wanneer ben je begonnen met schrijven?
En waarom?**

Schrijven en de Nederlandse taal heb ik altijd ontzettend leuk gevonden. Ik was op school dan ook altijd goed in Nederlands. Als meisje van tien kroop ik vaak achter de oude typemachine van mijn vader en schreef ik heel wat verhalen en gedichten. Op mijn twaalfde was mijn eerste manuscript klaar. Het ging over een professor die tijdpillen had uitgevonden. Zijn drie kinderen beleefden daar allerlei avonturen mee. Toen ik zestien was, had ik mijn tweede manuscript af. Dit ging over een meisje uit een rijk gezin dat door slechte vrienden op het verkeerde pad terecht kwam. Helaas heb ik met die verhalen niets gedaan en zijn ze zoekgeraakt bij een verhuizing, samen met de vele gedichten die ik al jaren schreef. Wegens gebrek aan tijd heb ik daarna vele jaren niet meer kunnen schrijven. Vanaf het moment dat mijn eerste kleinkind is geboren, heb ik het verhalenschrijven weer opgepakt. Ik krijg steeds meer plezier in het schrijven van verhalen en ik krijg ook steeds meer ideeën.

Wat vind je zo leuk aan schrijven?

Als ik schrijf, ben ik in een andere wereld. Het liefst kruip ik in de kinderwereld waar alles kan en bijna alles ook mag. Wat ik het allerleukst aan schrijven vind, is dat ik kinderen in hun eigen taal iets mag vertellen over het leven zoals ik het heb leren kennen.

Hoe gaat het schrijven van een verhaal in z'n werk? Ga je zitten en komt er dan meteen een verhaal in je hoofd, of gaat het anders?

Ideeën komen meestal spontaan uit de lucht vallen. Bijvoorbeeld: ik loop door het bos en ik zie een mooi gekleurde paddestoel. Dan kan ik spontaan het idee krijgen om een verhaal te schrijven over een altijd maar feestvierende kabouter. Als ik dan met zo'n

idee achter mijn laptop ga zitten, volgen de verhaallijn en de woorden daarvoor vanzelf. Ze rollen als het ware uit mijn mouw.

Kun je iets vertellen over de manier waarop je op het idee van 'Het draaimolenpaard met draaiëritis' gekomen bent?

Op de kermis. Ik heb altijd al een beetje medelijden gehad met al die draaimolendieren die zo stokstijf stil moeten blijven staan om de hele dag alleen maar rondjes te mogen draaien. Dan stel ik me voor hoe het is om zo'n draaimolendier te zijn en hoe ik mij dan voel. Daarover wilde ik graag een

verhaaltje schrijven en niet veel later was 'Het draaimolenaarpaard met draaiëritis' geboren.

De titel is erg grappig. Is draaiëritis een bestaand woord?

Voordat mijn boekje uitkwam was draaiëritis geen bestaand woord. Tegenwoordig kennen alle draaimolendieren het.

Hoe ik aan het woord gekomen ben? Na een gezellige dag op de kermis heb ik samen met mijn vriend een avondlang zitten nadenken over een naam voor de kwaal van het draaimolenaarpaard. De draaimolendieren zijn blij dat er eindelijk een naam is gevonden voor hun vreemde vermoeidheid. En ze zijn nog blijer dat er nu een manier is om ervan af te komen.

Wat is er zo leuk aan het schrijven voor kinderen?

Kinderen zijn leuk. Kinderen zijn puur, eerlijk, recht voor z'n raap, en ontroerend. De grote ogen die ze hebben bij het voorlezen van verhaaltjes en de heerlijke vragen die ze daarover kunnen stellen, hebben van mij een betere schrijver gemaakt dan alle lessen Nederlands die ik ooit gevolgd heb. Kinderen hebben mij geleerd wat echt belangrijk is!

Je bent inmiddels oma. Jouw kleinkinderen zijn vast en zeker heel erg trots op hun oma? Wat vinden zij jouw mooiste verhaal?

Als ze half zo trots zijn op hun oma als hun oma op hen, dan mag ik zeker niet klagen.

Het favoriete verhaal van mijn kleindochter van drie is De sneeuwpop. Door het plaatje waarop de ijskoningin een knipoog aan de sneeuwpop en zijn vriendje Daniël geeft, heeft ze leren knipogen met één oog (en da's best heel moeilijk). Daarnaast kent ze alle laatste woorden van alle zinnen uit al mijn boekjes. Knap hoor hoe ze dat allemaal onthouden kan. Mijn kleinzoon is nog te klein om een favoriet verhaaltje te hebben, maar dat gaat vast nog komen.

Paspoort van wie je bent:

Naam:
Sterrenbeeld:
Geboorteplaats:
Lengte:
Kleur ogen:
Houdt van:

Lievelingskleur:
Favoriete kermisattractie:

Hilda
Stier
Bleiswijk
1.59 m.
Groen
Ruud, schrijven, lezen, kinderen,
katten, pretparken, lekker eten,
uitslapen en filmpjes kijken
Kermisblauw en roze
Draaimolen